

ZAAM: EEN SUCCESVERHAAL MET EEN VERVOLG

Twee jaar geleden sprak FODOKFORUM met twee bevlogen mensen: Jeroen Berkhout en Tonny van Kleinwee. Ze wilden een kleinschalige woonvoorziening opzetten en dat anders doen dan de meeste zorginstellingen. Een klein jaar later is die voorziening er: Zaam in Amsterdam-IJburg. Een goede reden om eens een kijkje te nemen. Tonny en Jeroen zijn blij met wat ze bereikt hebben, maar ze kijken al weer verder vooruit. En de bewoners en hun ouders zijn tevreden.

Hoe staan jullie en de bewoners van Zaam ervoor?

Jeroen: 'We zitten hier goed in een nieuwe wijk met fijne burens, winkels en openbaar vervoer. Zaam bestaat nu uit twee huizen.

In het ene huis wonen vier dove jongens die wat extra ondersteuning nodig hebben en het andere huis is voor bewoners die intensievere zorg nodig hebben, daarvoor zoeken we nog meer bewoners.'

Tonny: 'We vinden het belangrijk om er te zijn voor een praatje. Om half 5 drinken we samen thee of koffie, dan wordt er gekletst en daarna gaan we samen koken. We gaan gelijkwaardig met elkaar om. Je moet soms op je strepen staan, maar dat gaat vaak het beste met een lolletje. Wij proberen te kijken naar wat goed gaat, uit te gaan van het positieve. Daar worden de bewoners ook enthousiast van.

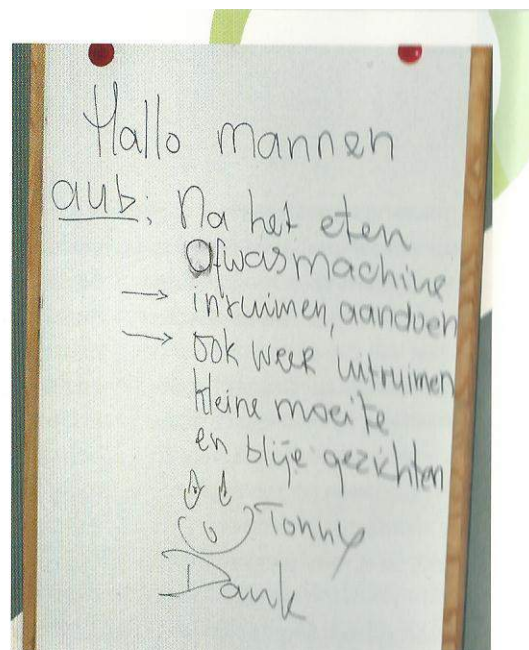
Natuurlijk gaan ze af en toe op hun snufferd. Soms is het één stap vooruit en dan weer twee terug. Het zijn allemaal mensen met een geschiedenis en dat is best pittig. Daar moet je extra tijd voor nemen en dat kan hier. Je biedt veiligheid, ondersteunt de jongeren praktisch, overlegt met hun school of werk en zo maken ze weer een nieuwe start. En daardoor 'ontzorg' je de familie ook weer.'

Natuurlijk gaan ze af en toe op hun snufferd.

Vertel eens over de afgelopen twee jaar, wat ging goed, wat zat tegen?

Jeroen: 'Het vergunninggedoe in de startfase was soms zo lastig dat we het bijna opgaven. Maar toen dat geregeld was, konden we tenminste aan de slag. We hebben heel veel hulp gekregen en de huizen mooi ingericht, niet hufferproof; de uitstraling vinden we belangrijk!'

Tonny: 'We zijn tevreden over ons digitale rapportagesysteem en over de samenwerking

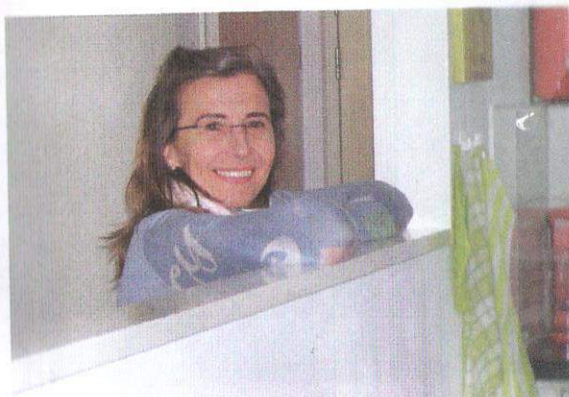

met andere organisaties: je hebt elkaar nodig. Maar wat ons het meest blij maakt, is dat de bewoners het hier fijn vinden.'

En hoe ziet de toekomst eruit?

Tonny en Jeroen kijken elkaar aan: 'Ja, we denken nu aan een soort van vervolg voor de huidige bewoners die niet meer zo heel veel ondersteuning nodig hebben: zelfstandige woonruimtes voor jongeren die nog wat begeleiding kunnen gebruiken, als vervolg op Zaam. Onze doelgroep is dus gedeeltelijk wel iets anders geworden dan we aanvankelijk dachten. We spreken nu van mensen met een auditieve beperking, die extra ondersteuning nodig hebben. Wie weinig ondersteuning nodig heeft, kan doorstromen. En anderen, zoals Rutger, kunnen hier intensievere begeleiding krijgen, ook zij hebben baat bij ons communicatieklimaat, zoals gebaren en picto's.'

Mariën Hannink

Van boven naar beneden: Tonny van Kleinwee, Jeroen Berkho.
Woonkamer

DIT IS WAT WIJ ZOCHTEN!

Ton en Manon zijn de ouders van Rutger die, onder begeleiding, in een van de Zaam-huizen woont. Rutger is slechthorend en heeft het Downsyndroom. Rutger woonde hiervoor bij een grote instelling, waar te weinig aandacht was voor zijn speciale communicatiebehoeften. Via via hoorden Ton en Manon over Zaam. Zij vonden het belangrijk dat hij dichterbij zou komen wonen. Als zij of andere gezinsleden zin hebben om even langs gaan, kan dat nu. Bij een grote instelling ligt dat toch anders. Het vervoer naar zijn dagbesteding in Middenbeemster wordt verzorgd door Zaam-medewerkers, dus geen gedoe meer met taxi's! En Rutger kan ook zijn sporten, judo en bowlen, blijven doen.

Je ziet dat Rutger groeit in zijn communicatieve vaardigheden

'Rutger is 22, dan is het goed om op jezelf te wonen. Rutger heeft het super naar zijn zin, het doet hem zichtbaar goed,' zegt zijn vader. 'Eens in de 14 dagen komt Rutger een weekend naar huis. Hij vertelt nu in zijn gebaren over zijn woonplek en zijn begeleiders. Rutger heeft twee plekken waar hij zich thuis voelt. Hij is trots op zijn eigen huis en kan het goed vinden met de mensen om hem heen.'

'Rutger zou het gezellig vinden als hij meer maatjes bij Zaam kreeg, om samen activiteiten te ondernemen,' zegt Ton. 'Er zijn vast meer jongeren zoals Rutger, die zich bij een kleinschalige woonvoorziening zoals Zaam thuis zullen voelen. Het is zo'n mooie locatie! Er is een vast team van lieve zorgzame begeleiders, dat geeft hem veiligheid en duidelijkheid. En dat geldt ook voor ons als ouders. Je ziet dat Rutger groeit in zijn communicatieve vaardigheden!

Er is goed overleg met ons en er is altijd een luisterend oor. Dat Rutger bij Zaam woont, heeft ons veel rust gegeven. We zijn er superblij mee!